

Tannlegedekning og utenlandsbehandling

Tannlegedekningen varierer utover i vårt langstrakte land. I de største byene har mange kolleger funnet godt næringsgrunnlag, men i mindre byer og tettsteder er ikke kollegiet så mangfoldig. Offentlig tannhelsetjeneste tar ansvar for de forskjellige prioriterte pasientgrupper, og har liten kapasitet utover dette arbeid. Dermed får betalende voksne mange steder ikke noe reelt fritt tannlegevalg, om de i det hele tatt har mulighet for å etablere avtale om fast innkalling til et årlig oversyn.

Fortvilelsen og frustrasjonen hos mange oppleves daglig, der vårt dilemma er at vi ikke har noe tilbud til disse mulige pasientene. Forslag om å søke seg til nabobyer der det er ledig kapasitet, kan være et alternativ, men ikke alltid gjennomførbart. Samvittighetsfulle kolleger har ofte lange arbeidsdager for å prøve å avhjelpe det udekkede behandlingsbehov.

Konkurranse om pris i vårt yrke har stort sett vært fraværende de fleste steder, og har nok mye av skylden for den, etter manges mening, galopperende prisutvikling hos oss, eventuelt

kombinert med en mye vil ha mermentalitet.

Flere pasienter har over år funnet ut at tannbehandling utenfor Norges grenser kan være et attraktivt alternativ. Mulig det hele begynte som et tilbud til reumatikere med følge som var på helseferie i Tyrkia og andre Middelhavsland. Det vi har registrert de siste par årene, er at det er blitt tannbehandlingssentra i østeuropeiske byer som Budapest og Praha. Her tilbys behandlingstrengende nordmenn, foruten selve tannbehandlingen, en pakkepris for flyreise, opphold og lokal transport til behandlingsstedet. Alt til en rimelig penge: dette bekommer Ola og Kari Nordmann vel!

Noen av oss har hatt pasienter som har tatt slike turer, og som ved hjemkomsten stiller med varierende mengde av protetiske erstatninger. Flere og flere tar behandlingsferier i to omganger: der de først får behandlingsforslag inklusiv kostnadsoverslag, og så blir behandlingen gjennomført ved neste besøk. I mellomtiden hender det også at de konsulterer sin egen tannlege, det vil si oss, for å få en vur-

dering av foreslått opplegg. Til syvende og sist er det pasienten som gjør sine valg, ut fra økonomi og overbevisning, og må ta konsekvensen av det. Som fagpersonell med ditto tilhørende integritet, synes det rimelig at vi kan gi våre pasienter en objektiv tilbakemelding på behandlingsforslag og utført behandling, uten å være garantister av den grunn. Eventuelle reklamasjoner vil uansett være behandlers ansvar.

Etiske regler paragraf 4 og 6: <http://www.tannlegeforeningen.no/cda/zonepg.aspx?zone=70>

*Olav Kvitnes
Medlem av NTFs råd for tannlegeetik*